

Arrest

nr. 305 806 van 29 april 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X - X
handelend in eigen naam en in hun hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordiger van
hun minderjarige kinderen
X
X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HARDY
Rue de la Draisine 2/004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X handelend in eigen naam en in hun hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordiger van hun minderjarig kind X en verzoeksters minderjarig kind X, die allen verklaren van Colombiaanse nationaliteit te zijn, op 29 december 2023 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 november 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikking van 23 februari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 maart 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat V. MORETUS *loco* advocaat J. HARDY.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekende partijen, die verklaren van Colombiaanse nationaliteit te zijn, zijn volgens hun verklaringen België binnengekomen op 25 november 2022 en hebben een verzoek om internationale bescherming ingediend op 30 november 2022.

1.2. Nadat vragenlijsten werden ingevuld en ondertekend, werden de dossiers van verzoekende partijen door de Dienst Vreemdelingenzaken op 11 januari 2023 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Op het CGVS werden verzoekende partijen gehoord op 22 september 2023.

1.3. Op 29 november 2023 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen werden op 30 november 2023 aangetekend verzonden.

1.3.1. De bestreden beslissing ten aanzien van J. F. G. F. (verzoeker) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Colombiaanse nationaliteit te bezitten. U werd op (...) 1981 geboren in Fresno (departement Tolima). U verhuisde in uw jeugd naar Bogotá, waar u woonde tot uw vertrek uit Colombia. U hangt de evangelische strekking van het christendom aan en hebt geen politieke activiteiten. U hebt nauwelijks onderwijs gevolgd maar kan wel een beetje lezen en schrijven. U was in Colombia fabrikant van industriële meubels. Uw ouders wonen in Fresno. Uw twee zussen wonen respectievelijk in Soacha (departement Cundinamarca) en Simijaca (departement Cundinamarca) terwijl uw broer in Bogotá woont. U hebt sinds twaalf jaar geleden een relatie met M.(...) L.(...) T.(...) (CGVS (...), OV (...)), die zich ook in België bevindt en de asielprocedure doorloopt. Met haar hebt u één minderjarige zoon, J.(...) Y.(...) G.(...) L.(...) (CGVS (...), OV (...)). Hij is eveneens in België, net als G.(...) V.(...) L.(...) T.(...) (CGVS (...), OV (...)), de minderjarige dochter van uw partner en een andere vader. U hebt zelf een meerderjarige zoon, die nog in Colombia woont en van wie M.(...) niet de moeder is.

De familie van uw partner M.(...) heeft een politiek profiel. Haar oudere broer W.(...) werd in 1996 ontvoerd door de FARC en toen hij later in de gemeenteraad van Puerto Rico (departement Caquetá) zetelde, geraakte hij betrokken bij een aanslag op het gemeentehuis in 2005. Haar broer Y.(...) L.(...) T.(...) (CGVS (...), OV (...)) was ook politiek actief en werd daarom op meerdere momenten het slachtoffer van aanslagen. Aan hem werd in 2020 de hoedanigheid van vluchteling toegekend in België. In 2006 werd M.(...) met haar familie ontheemd uit Florencia (departement Caquetá).

Op 3 juni 2022 kwamen twee personen naar uw meubelzaak en stelden zich voor als leden van de bende Tren de Aragua. Zij eisten dat u maandelijks vijf miljoen Colombiaanse peso (€ 1124) zou betalen, in de veronderstelling dat uw zaak voldoende goed draaide om een dergelijke som op te hoesten. U zou het bedrag telkens tussen de eerste en vijfde dag van de maand moeten overdragen. Op 5 juli 2022 betaalde u uw afpersers een eerste keer.

In augustus 2022 had u echter onvoldoende geld om Tren de Aragua te betalen. Op 8 augustus kwamen zij naar uw zaak en intimideerden ze u. Ze gaven u twee dagen. Op 10 augustus betaalde u alsnog. U en uw partner besloten die dag om de zaak te sluiten. Jullie verkochten het gereedschap van de zaak op 20 augustus en kregen er tien miljoen peso voor, met de belofte dat u twee weken later nog twintig miljoen peso zou ontvangen. Met dat geld kochten jullie vliegtuigtickets voor uw partner en de kinderen, maar jullie hadden onvoldoende voor uw eigen ticket.

De leden van Tren de Aragua die u afpersten kwamen u op 30 augustus opzoeken aan een sportveld in de buurt waar u woonde. Ze waren op de hoogte van de verkoop en eisten nu 15 miljoen peso (€ 3373) van u, waarbij ze u met de dood bedreigden. Ondanks uw protest dat het bedrag te hoog lag, gaven ze u 15 september als deadline om het geld te betalen. Op 5 september werden in uw buurt personen door bendeleden vermoord en in plastic zakken achtergelaten.

15 september ging echter voorbij zonder dat u betaalde en de bendeleden kwamen u bedreigen in de meubelzaak van uw zus en schoonbroer. U verkreeg uitstel tot 30 september, een datum die als ultimatum gold. Vanaf 19 september dook u onder. U betaalde niet op 30 september en de afpersers kwamen naar de zaak van uw zus om naar u te vragen. Uiteindelijk zag u zich genoodzaakt uw zoon van school te halen. Het hele gezin dook onder. Op 25 oktober nam uw partner ontslag. Zij ging twee dagen later met J.(...) Y.(...) naar Caquetá en keerde op 10 november terug naar Bogotá. Op 13 november belde uw zus om jullie te waarschuwen dat uw belagers op het punt stonden jullie huis binnen te dringen. Jullie belden de politie en de GAULA (Grupos de Accion Unificada por la Libertad Personal) maar die kwamen niet opdagen. De aangekondigde aanval vond evenmin plaats. De dag nadien trokken jullie naar Simijaca. U zat ondergedoken tot 24 november 2022, toen jullie vlucht naar Europa gepland stond. Na jullie vertrek passeerden nog steeds af en toe verdachte personen in de buurt. Op 6 januari 2023 ontving u twee audioberichten met dreigementen.

U reisde per vliegtuig naar Frankrijk. Van daar namen jullie dezelfde dag nog de trein naar België. U diende op 30 november 2022 een verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

U vreest bij uw terugkeer naar Colombia gedood te worden door leden van Tren de Aragua.

Ter staving van uw verzoek legt u de volgende documenten neer, die alle kopieën zijn: attesten van de belastingdienst van uzelf en uw partner, de geboorteakte van J.(...) Y.(...), uw geboorteakte, een notariële verklaring van jullie feitelijke samenwoning, twee documenten betreffende de ontheemding van uw partner in 2006, de geboorteakte van G.(...) V.(...), uw blanco strafblad en dat van uw partner, foto's van medewerkers van Tren de Aragua, alsook van een taxi die zij gebruikten en auto van hen, foto's en video's met betrekking tot geweld gepleegd in uw buurt op 5 september 2022, een certificaat van de politie, een screenshot van WhatsAppberichten van uw zus, een screenshot van video's met betrekking tot de aanval op het gemeentehuis van Puerto Rico in 2005, een luchtfoto die de afstand tussen jullie zaak en de gebeurtenissen van 5 september aantoon, diverse foto's van locaties in Bogotá, screenshots van enkele

WhatsAppcontacten, diverse krantenartikelen over de gebeurtenissen die de broers van M.(...) overkwamen en een kopie van jullie interviews bij de DVZ met inhoudelijke opmerkingen. U legt ook originele paspoorten van uzelf, uw partner en de kinderen voor, alsook een usb-sleutel met daarop deels dezelfde documenten die hierboven worden opgesomd.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient voorts te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Meer in het bijzonder kan geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat jullie door de bende Tren de Aragua werden afgeperst en Colombia dienden te verlaten omdat jullie deze afpersers niet langer konden betalen.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u en uw partner een weinig coherent of aannemelijk beeld van de handelswijze van Tren de Aragua schetsen. Jullie schilderen deze afpersers namelijk enerzijds af als meedogenloze moordenaars die iedereen vermoorden die hen niet gehoorzaamt, maar anderzijds stelden zij zich ook maandenlang bijzonder mild op tegenover jullie.

Zo stelt u zelf expliciet dat mensen die weigeren te betalen, vermoord worden (CGVS p 5, p 19). U en uw partner halen bovendien allebei een incident aan waarbij nabij uw woning in stukken gesneden lichamen in plastic zakken opdoken (CGVS p 11, CGVS M.(...) p 10). De leden van Tren de Aragua dreigden er expliciet mee dat u en uw familie op dezelfde manier zouden eindigen. Ze bedreigden jullie ook meer algemeen regelmatig met de dood en op 13 november 2022 dreigden ze ermee dat ze die dag uw huis zouden binnendringen (CGVS p 10-11).

Er dient echter te worden vastgesteld te worden dat jullie al een eerste keer weigerden te betalen in augustus 2022 en reeds op 10 augustus voor de laatste keer geld aan de bende overmaakten (CGVS p 10).

Jullie bleven daarop nog drieënhalve maand in Colombia, tot 24 november 2022 (CGVS M.(...) p 12), een periode waarin u er kennelijk in slaagde om alsmat uitstel te krijgen van de bendeleden (CGVS p 10-12). Gezien de bijzonder wreedaardige werkwijze die zij tentoonspreidden in de kwestie van de plastic zakken en de expliciete doodsb bedreigingen die zij geregeld tegen jullie uitten (CGVS p 10-11), valt moeilijk te begrijpen waarom zij nooit pogingen ondernamen om die doodsb bedreigingen in de praktijk om te zetten, zelfs niet hun bijzonder specifieke dreigement dat ze op 13 november jullie woning zouden binnendringen (CGVS p 13).

Ook stelden de leden van Tren de Aragua zich volgens uw verklaringen zo onbuigzaam op dat zij weigerden een lagere som te aanvaarden, hoewel jullie hen erop attent maakten dat het gevraagde bedrag te hoog was (CGVS p 10) en hen expliciet vroegen of de som niet lager mocht zijn (CGVS M.(...) p 15). Dat zelfs een verlaging van het afpersingsgeld onmogelijk bleek, staat eveneens in schril contrast met het uitstel dat jullie maand na maand kregen.

Gevraagd hoe het komt dat jullie alsmat uitstel kregen van de anders zo meedogenloze bendeleden, herhaalt u eenvoudigweg de vele keren dat u uitstel vroeg en kreeg. U verklaart dat u tijd wilde rekken tot uw vlucht op 24 november (CGVS p 20). Niet alleen verklaart dit geenszins het milde optreden van Tren de Aragua, de geloofwaardigheid en ernst van uw vrees worden ook volkomen ondermijnd door de vaststelling dat u uw reis naar België al plande lang voor een groot deel van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten zich voordeed. Dit wijst er namelijk op dat deze latere feiten helemaal niet de aanleiding vormden van uw komst naar België.

U beweert weliswaar dat u zich vanaf 19 september genoodzaakt zag om onder te duiken en dat de bendeleden in de daaropvolgende periode naar de zaak van uw zus kwamen om te eisen dat u hen zou betalen, waarbij zij u via uw zus met de dood bedreigden (CGVS p 11). Er kan echter geen enkel geloof worden gehecht aan deze episode.

Enerzijds valt namelijk niet te begrijpen waarom de bende u überhaupt via uw zus moest bedreigen, wat erop zou wijzen dat zij u niet rechtstreeks konden bereiken en uw onderduiking dus succesvol was. U zat echter bij u thuis ondergedoken (CGVS p 16). Uit uw verklaringen blijkt dat de bendeleden gewoon op de hoogte waren van waar u woonde: zij gaven immers al eerder te kennen dat zij lichamen in zakken hadden achtergelaten nabij uw woonst (CGVS p 11).

Omgekeerd is het ook weinig aannemelijk dat u er zelf voor koos om thuis onder te duiken (CGVS p 16), aangezien u op dat moment al wist dat de bendeleden op de hoogte waren van uw adres (CGVS p 11).

Ook de bredere context die u schetst, roept vragen op bij de geloofwaardigheid van uw relaas, alsook bij de ernst van uw vrees. U verklaart dat alle handelaars uit de buurt door Tren de Aragua werden afgeperst (CGVS p 13). Echter, wanneer gevraagd om concrete voorbeelden te noemen, komt u niet verder dan twee personen. U stelt nadrukkelijk dat u zich niet meer dan deze twee gevallen herinnert (CGVS p 13), hetgeen

op zichzelf al opmerkelijk is in het licht van uw eerdere verklaring dat alle handelaars daar ten prooi vielen aan deze afpersing. U stelt weliswaar dat uw broer C.(...) A.(...) ook wordt afgeperst. Hier dient echter te worden opgemerkt dat hij in Soacha werkt (CGVS p 17), een zuidwestelijke buitenwijk van Bogotá die ver verwijderd is van uw eigen wijk Suba Rincón in Noord-Bogotá (zie kaart in blauwe map). Het is dan ook opmerkelijk dat u niet meer lokale voorbeelden kan geven.

Nochtans heeft uw zus J.(...) een erg gelijkaardige meubelzaak, waar de leden van Tren de Aragua ook op bezoek kwamen (CGVS p 11). Echter, u noemt haar dus niet wanneer gevraagd naar andere gevallen van afpersing die u kent (CGVS p 13). Pas toen u expliciet gevraagd werd of uw zus ook afgeperst werd, zei u van wel (CGVS p 20). Niet alleen onderstreept dit verder het weinig coherente en doorleefde karakter van uw verklaringen omtrent afpersing in uw buurt. De vaststelling dat zowel uw zus J.(...) als uw broer C.(...) A.(...) nog steeds in Colombia wonen (CGVS p 8), specifiek in Suba Rincón en Soacha (DVZ p 9) ondanks de afpersing die zij te verduren kregen, doet verder afbreuk aan uw centrale stelling dat u nood hebt aan internationale bescherming omwille van die afpersing.

Gevraagd waarom uw zus wel nog in Colombia is terwijl zij met hetzelfde probleem kampt als uzelf, stelt u dat zij slechts weinig moet betalen omdat zij een kleine zaak uitbaat (CGVS p 20). Andermaal dient er echter te worden op gewezen dat u een bijzonder incoherent beeld schetst van de werkwijze van Tren de Aragua. Het is bijgevolg moeilijk te geloven dat de bende daadwerkelijk zo halsstarrig was in hun overdreven financiële eisen dat over de te hoge som die jullie moesten betalen niet kon gesproken worden.

Toen uw partner M.(...) dezelfde vraag werd voorgelegd, haalde ook zij aan dat van J.(...) een kleinere som geëist werd, maar ook dat jullie meer geld hadden en daarom wel een vlucht konden regelen (CGVS M.(...) p 15).

Het feit dat jullie wel geld hadden voor een dure reis naar Europa valt moeilijk te verenigen met jullie stelling dat jullie gedwongen waren te vluchten uit Colombia omdat jullie afpersers niet konden betalen. Dat jullie er in augustus voor kozen het geld van de verkoop te besteden aan vliegtuigtickets in plaats van jullie afpersers te betalen, ook al konden jullie niet meteen uit Colombia vertrekken (CGVS p 10), onderstreept bovendien verder dat jullie de situatie niet daadwerkelijk als acuut levensbedreigend inschatten.

In dezelfde lijn moet ook worden opgemerkt dat ook uw verklaringen over de inkomsten van uw meubelzaak moeilijk te rijmen vallen met uw stelling dat u reeds na twee betalingen onmogelijk nog de gevraagde vijf miljoen peso (€ 1124) kon betalen om uw eigen leven te garanderen: uw zaak bracht immers maandelijks tussen de vijftien (€3373) en dertig miljoen peso (€ 6746) op, zo stelt u. Er waren zelfs dagen dat u tot twintig miljoen peso (€ 4497) per dag wist te verdienen (CGVS p 14).

Wat betreft de geloofwaardigheid van de afpersing dient tot slot ook te worden aangestipt dat jullie een bijzonder onaannemelijk beeld schetsen van de informant die in uw buurt een sleutelrol speelde in de afpersingspraktijken van Tren de Aragua.

U verklaart dat deze persoon, van wie u diverse foto's neerlegt, informatie over handelaars aan de bende bezorgde (CGVS p 4). Hij was het echter die ook uw zus waarschuwde dat de bende op het punt stond jullie huis binnen te vallen (CGVS p 17).

Het opmerkelijke aan deze situatie is dat deze persoon met de echtgenoot van uw zus op café was geweest en daar terloops de plannen voor de aanval liet vallen (CGVS p 18). Gevraagd waarom uw schoonbroer op café zou gaan met een man die gelinkt was aan de afpersers die jullie bedreigden, stelt u dat het om een gekende figuur in de wijk ging en dat jullie toen nog niet wisten dat hij banden had met die bende (CGVS p 18).

Deze uitleg strookt echter geenszins met uw verklaring dat jullie te weten kwamen dat hij een bende-informant was toen hij de leden van Tren de Aragua naar uw zus leidde, een gebeurtenis die zich voordeed meer dan een maand voordat de bende ermee dreigde binnen te vallen (CGVS p 18). Hierop gewezen verklaart u gewoon dat uw schoonbroer graag bier drinkt, wat bezwaarlijk kan volstaan om uit te leggen waarom hij zich zou ontspannen in het gezelschap van een handlanger van Tren de Aragua op een moment dat zowel zijn gezin als het uwe al een hele tijd ernstige problemen met die bende kenden. De vaststelling dat u over deze cruciale figuur evenmin coherente verklaringen aflegt, ondergraaft verder de reeds wankelende geloofwaardigheid van uw relaas.

Jullie leggen twee foto's neer van deze bende-informant, maar die dragen niet bij aan de geloofwaardigheid van jullie verklaringen hieromtrent. Op de foto's kan immers eender wie afgebeeld staan.

Voorts dient te worden opgemerkt dat jullie nauwelijks bescherming tegen jullie afpersers zochten bij de Colombiaanse autoriteiten. In dat verband wijst het CGVS erop dat internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen wanneer de mogelijkheden tot het verkrijgen van bescherming bij nationale overheden redelijkerwijs zijn uitgeput. Jullie hebben niet aannemelijk gemaakt dat dit in casu zo is. Bovendien dient ook te worden opgemerkt dat het feit dat jullie de binnenlandse beschermingsmogelijkheden geenszins uitputten verdere afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van de door u uiteengezette feiten en de ernst van uw vrees.

Op 13 november belden jullie de GAULA aangezien jullie te horen hadden gekregen dat jullie belagers die dag jullie huis zouden binnendringen. De GAULA kwam niet opdagen, maar ook de bendeleden van Tren de Aragua voerden hun dreigementen niet uit (CGVS p 11). Buiten deze ene keer hebben jullie op geen enkele wijze bescherming gezocht tegen jullie afpersers, zo verklaren jullie (CGVS p 19-20, CGVS M.(...) p 16-17).

Gevraagd waarom jullie op geen enkel ander moment tussen 3 juni 2022 en 24 november 2022 bescherming zochten bij de autoriteiten, stelt M.(...) dat jullie tijd wilden rekken en ondergedoken leefden (CGVS M.(...) p

17). Niet alleen kan aan jullie onderduiking geen geloof worden gehecht, er dient ook te worden vastgesteld dat deze argumenten in wezen geen verklaring vormen voor het feit dat jullie geen bescherming zochten bij de Colombiaanse autoriteiten.

Ook haalt zij aan dat jullie wantrouwig stonden tegenover de autoriteiten omwille van eerdere procedures die in haar familie fout liepen (CGVS M.(...) p 17). Er dient echter te worden opgemerkt dat de aangehaalde voorbeelden van jaren geleden dateren en niet noodzakelijk een reflectie vormen van de huidige toestand van de binnenlandse beschermingsmogelijkheden in Colombia.

Wat betreft het ontbreken van adequate beschermingsmogelijkheden in Colombia haalt uw partner ook een meer recent incident aan van een luitenant van de CAI (Comando de Atención Inmediata) die werd gearresteerd omwille van zijn samenwerking met verscheidene misdaadbendes (CGVS M.(...) p 17). Niet alleen betreft het hier anekdotisch bewijs dat zij op geen enkele wijze staat, er dient ook te worden opgemerkt dat de arrestatie van dit individu net wijst op functionerende staatsinstellingen die in staat zijn criminaliteit te vervolgen, zelfs binnen de eigen rangen.

Ook dient te worden opgemerkt dat jullie niet aannemelijk hebben kunnen maken dat jullie op geen enkele plaats in Colombia zouden kunnen ontkomen aan jullie belagers. U en uw partner hebben immers familie in Simijaca (departement Cundinamarca), in het departement Caquetá en in Fresno (departement Tolima). U verklaart bovendien dat jullie voor een korte periode naar Simijaca trokken alvorens Colombia te verlaten (CGVS p 18). Meer zelfs, M.(...) trok om veiligheidsredenen naar Puerto Rico (departement Caquetá) maar keerde wel vrijwillig terug naar Bogotá omdat jullie vlucht naderde (CGVS p 17).

Gevraagd of jullie niet naar één van die plekken konden verhuizen om te ontkomen aan jullie afpersers, stelt u dat dat niet tot de mogelijkheden behoorde aangezien uw belagers u na twee à drie maanden zouden weten op te sporen (CGVS p 19).

U verklaart dat u weet hebt van personen die niet konden ontkomen aan hun afpersers door te verhuizen en dat u daarom vreest dat ook u nog steeds gevaar zou lopen bij een eventuele verhuizing naar een ander departement. Wanneer gevraagd om die stelling met concrete voorbeelden te stofferen, bent u daar echter niet toe in staat (CGVS p 19). Ook M.(...) houdt de redenering aan dat Tren de Aragua jullie eender waar in Colombia wisten te vinden. Zij verklaart dat ze in Puerto Rico, Caqueta werd opgebeld door een bendelid, die haar zei dat hij wist dat ze zich in Bogotá ophield (CGVS M.(...) p 17). Met andere woorden, Tren de Aragua was niet op de hoogte van waar ze zich werkelijk bevond, in tegenspraak met jullie verklaring dat de bende jullie gemakkelijk zouden kunnen opsporen indien jullie naar een andere stad verhuisden. Het feit dat ze haar in Puerto Rico telefonisch wisten te contacteren wijst er niet op dat ze haar daar ook daadwerkelijk konden lokaliseren. Door van gsmnummer te veranderen kon telefonisch contact immers vermeden worden, hetgeen zij ook deed na jullie vertrek uit Colombia (CGVS p 12).

Tot slot dient te worden vastgesteld dat jullie verklaringen over gebeurtenissen na jullie vertrek geenszins coherent zijn en er in geen geval op wijzen dat vandaag de dag, ongeveer een jaar na jullie vertrek, nog steeds actief naar jullie wordt gezocht.

Uzelf verklaart dat er af en toe verdachte personen aan de zaak van uw zus voorbijkomen en daar rondkijken maar benadrukt zelf dat de intensiteit van die aanwezigheid sterk is afgenomen (CGVS p 12). Uw partner verklaart niets in die aard, maar meldt wel dat u op 6 januari 2023 twee berichten ontving van Tren de Aragua. Zij stelt verder dat er helemaal niets meer gebeurd is in verband met jullie problemen (CGVS M.(...) p 12).

Jullie verklaringen omtrent de verdere opvolging door Tren de Aragua na jullie vertrek zijn dus sterk tegenstrijdig, waardoor er op zich al geen geloof aan kan worden gehecht. Hoe dan ook wijst het nagenoeg volledig ontbreken van nieuwe ontwikkelingen in jullie zaak erop dat er vandaag de dag niet actief naar jullie gezocht wordt. Deze vaststelling onderstreept niet alleen het weinig actuele karakter van jullie vrees maar ook de ongelooftwaardigheid van jullie verklaringen.

Naast de problemen die jullie beweren gekend te hebben met Tren de Aragua, stipten jullie en jullie advocaat ook een aantal andere problemen aan in verband met jullie vrees om terug te keren naar Colombia.

Het politieke profiel van de familie van M.(...) en de problemen die daaruit zijn voortgevloeid, worden in deze beslissing niet betwist. Er dient echter te worden opgemerkt dat noch M.(...), noch uzelf deze kwestie expliciet aanhalen als motief voor jullie huidige vrees om terug te keren naar Colombia (CGVS p 20-21, CGVS M.(...) p 17). Ook de vaststelling dat deze feiten al van respectievelijk 1996 en 2005 dateren (CGVS M.(...) p 13) wijst erop dat jullie hieruit geen actuele vrees putten. Tot slot dient te worden opgemerkt dat noch M.(...), noch uzelf, politieke activiteiten hebben (CGVS p 7, CGVS M.(...) p 6). Samenvattend dient te worden geconcludeerd dat op basis van het politieke profiel van M.(...)'s familie geen gegronde vrees in jullie hoofde kan worden aangenomen.

De vaststelling dat M.(...)'s broer Y.(...) L.(...) T.(...) (CGVS (...), OV (...)) in België als vluchteling werd erkend, doet dan ook geen afbreuk aan bovenstaande beoordeling van de nood aan internationale bescherming in jullie hoofde. Hierbij dient immers benadrukt te worden dat elk verzoek om internationale bescherming op zijn eigen intrinsieke merites wordt beoordeeld.

Het feit dat M.(...)'s zus N.(...) ook in België verblijft kan evenmin tot een andere appreciatie leiden, aangezien haar verblijfstitel volgens M.(...) gebaseerd is op haar huwelijk met een Belgisch staatsburger (CGVS M.(...) p 7).

Jullie leggen verschillende artikels neer over de problemen die M.(...)'s broers kenden, alsook WhatsAppberichten betreffende de gebeurtenissen in het gemeentehuis van Puerto Rico in 2005. Deze documenten kunnen evenmin tot een andere beoordeling van jullie verzoek om internationale bescherming leiden, aangezien zij enkel de gebeurtenissen in kwestie kunnen staven. In deze beslissing worden die gebeurtenissen echter op zich niet betwist, waardoor de documenten dan ook geen verdere relevantie hebben voor uw verzoek.

Ook M.(...)'s ontheemding in 2006, waarover jullie twee attesten neerleggen maar waarvan jullie verder geen gewag maken in jullie verklaringen, dient op gelijkaardige wijze te worden beoordeeld: aangezien het feiten betreft die reeds achttien jaar geleden plaatsvonden en jullie bovendien zelf geen actuele vrees in dit verband vernoemen, kan niet worden aangenomen dat een dergelijke vrees bestaat, laat staan gegrond is.

Uw advocaat haalt aan dat jullie bij terugkeer naar Colombia extra onder de aandacht zouden komen omwille van de perceptie dat jullie verblijf in Europa jullie veel geld opgeleverd zou hebben (CGVS p 22). Jullie halen dit zelf echter niet aan en noch uit jullie verklaringen noch uit jullie dossiers blijkt dat jullie louter omwille van jullie verblijf in Europa een verhoogd risico zouden lopen bij terugkeer.

Samengevat dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk hebt kunnen maken dat u een gegronde vrees voor vervolging koestert zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève.

Hetzelfde geldt voor jullie zoon J.(...) Y.(...) en M.(...)'s dochter G.(...) V.(...), die zich beiden in België bevinden. Zowel uzelf als M.(...) stellen dat jullie vrees in hoofde van de kinderen op precies dezelfde motieven rust als jullie eigen vrees (CGVS p 21, CGVS M.(...) p 18). Aangezien aan die motieven geen geloof kan worden gehecht en er uit jullie verklaringen geen elementen blijken die alsnog wijzen op een gegronde vrees in hoofde van de kinderen, kan aan de kinderen evenmin de hoedanigheid van vluchteling worden toegekend.

De overige documenten die u neerlegt ter staving van uw verzoek kunnen niet tot een andere appreciatie leiden. Ten eerste dient te worden onderstreept dat documenten slechts een ondersteunende rol kunnen spelen door geloofwaardige verklaringen te bevestigen, waar in casu geen sprake van is.

U en uw partner M.(...) leggen jullie eigen paspoorten voor, alsook die van de kinderen G.(...) V.(...) en J.(...) Y.(...). U legt ook een kopie van uw identiteitskaart voor, alsook kopieën van uw geboorteakte en die van J.(...) Y.(...). Er dient echter op te worden gewezen dat deze documenten enkel uw identiteit en die van uw familieleden kan staven, een element dat in deze beslissing niet wordt betwist. Hetzelfde geldt voor de kopie van een notariële verklaring betreffende jullie feitelijke samenwoning, die enkel jullie burgerlijke staat kan aantonen, en jullie blanco strafbladen met bijhorende e-mail van de Colombiaanse politie, alsook de documenten van de belastingdienst, die allemaal evenmin betrekking hebben op de problemen die jullie kenden in Colombia.

Jullie leggen diverse documenten voor ter staving van de gebeurtenissen van 5 september 2022, waarbij in uw wijk personen werden vermoord, in stukken gesneden en in zakken op straat achtergelaten. Het betreft foto's van de gebeurtenis, alsook screenshots van WhatsAppberichten hieromtrent. In deze beslissing wordt echter op zich niet betwist dat een dergelijk voorval zich voordeed in de buurt in Bogotá waar jullie woonden, wel dat de daders hiervan ook jullie afpersten en naar het incident verwezen toen zij jullie bedreigden.

Jullie leggen diverse foto's en afbeeldingen voor waarmee jullie de geografische ruimte illustreren waarbinnen jullie relaas zich afspeelt. Het betreft een luchtfoto van jullie wijk en diverse foto's van verschillende locaties in Bogotá. Het spreekt echter voor zich dat deze foto's op zich geen indicaties bevatten betreffende het waarheidsgehalte van jullie verklaringen over jullie problemen. In deze beslissing wordt immers niet betwist dat deze locaties bestaan of dat jullie uit deze zone van Bogotá afkomstig zijn.

Jullie leggen ook verschillende foto's neer van leden van Tren de Aragua en de voertuigen waarin zij zich verplaatsten. Uit de foto's kan echter niet worden afgeleid wie erop staat, noch dat deze personen of voertuigen enige link hebben met Tren de Aragua.

U legt diverse screenshots neer van WhatsAppberichten van uw zus voor. Gezien het bijzonder grote potentieel voor vervalsing –uw zus, of eender wie, kan u deze berichten hebben gestuurd zonder dat u daadwerkelijk problemen kende– kan aan deze berichten geen bewijskracht worden toegekend. Ook enkele screenshots van uw WhatsAppcontacten kunnen op geen enkele wijze uw problemen in Colombia staven.

U legt een kopie van uw interview bij de DVZ neer met handgeschreven correcties bij de versie van de feiten zoals die bij de DVZ werd opgetekend. Er dient echter te worden opgemerkt dat zowel u als uw partner aan het begin van jullie persoonlijk onderhoud bij het CGVS de kans kregen om de versie van de DVZ te corrigeren (CGVS p 4, CGVS M.(...) p 3-4) en dat in deze beslissing niet wordt verwezen naar de relevante stukken van uw onderhoud bij de DVZ.

U legt een USB-sleutel voor met daarop verscheidene documenten die hierboven reeds werden besproken. Toen uw partner erop werd gewezen dat het voor het CGVS onmogelijk was gebleken bepaalde onder deze documenten digitaal te openen, verzekerde zij dat zij fysieke kopieën zou afleveren (CGVS M.(...) p 13).

Dat is tot op vandaag niet gebeurd. Hoe dan ook blijkt uit M.(...)'s beschrijvingen van de niet te openen digitale documenten dat deze onmogelijk tot een andere appreciatie van uw verzoek hadden kunnen leiden. Het betreft namelijk documenten over M.(...)'s broer W.(...) L.(...), wiens ontvoering door de FARC in 1996 niet wordt betwist in deze beslissing (zie hierboven). De USB-sleutel bevat ook algemene documenten betreffende de veiligheidstoestand in Colombia en de modus operandi van Tren de Aragua (CGVS M.(...) p

12-13), die evenmin kunnen volstaan om jullie verklaringen betreffende jullie eigen specifieke problemen te ondersteunen.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Colombia het afgelopen decennium opmerkelijk verbeterd is. De veiligheidspolitiek die gevoerd werd door president Uribe en voortgezet werd door president Santos heeft zijn vruchten afgeworpen. Colombia werd onder Uribe en Santos een veiliger land. De rebelligroeperingen (FARC-EP en ELN) werden naar de rurale gebieden in de periferie van Colombia verdreven en de paramilitairen werden ontwapend. Op 30 november 2016 werd het vredesakkoord dat werd afgesloten met de FARC-EP geratificeerd door het Colombiaanse congres. Dit vredesbestand had een spectaculaire daling van het geweld gericht tegen burgers tot gevolg gehad. Het aantal burgerslachtoffers bereikte eind 2016 het laagste niveau in 42 jaar en tot op heden wordt er nog steeds vooruitgang geboekt wat betreft de implementatie van dit vredesakkoord.

Ondanks het vredesakkoord en de sterke daling van het geweld bleef het intern gewapend conflict onder president Duque (2018-2022) in bepaalde regio's voortduren. Zo blijkt uit de beschikbare informatie dat de gebieden die voorheen aan het FARC-EP toebehoorden ingepalmd worden door andere groeperingen, zoals het ELN, dissidenten van de FARC-EP, maar ook door de georganiseerde misdaad. Ook de activiteiten van de opvolgers van de paramilitaire groeperingen zouden sinds de ondertekening van het vredesakkoord opnieuw uitgebreid zijn. Sinds 2020 is er een toename in de versnippering van gewapende groeperingen en georganiseerde misdadigroepen. Hierdoor komt het vaker tot conflicten tussen deze verschillende groepen die meer territoriale controle over strategische gebieden willen. De pandemie heeft deze situatie nog verder versterkt. In augustus 2022 kwam de linkse president Gustavo Petro aan de macht. Hij beloofde sterk in te zetten op de uitvoering van het vredesakkoord en nieuwe vredesonderhandelingen op te starten met alle gewapende groeperingen.

Zowel uit de "UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing Colombia" van augustus 2023, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/64cb691c4.html> als uit de COI Focus Colombia: veiligheidssituatie van 22 september 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_colombia_veiligheidssituatie.20220927.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> blijkt echter duidelijk dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld in Colombia regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Colombia. Uit de beschikbare informatie blijkt dat slechts een beperkt aantal departementen te kampen heeft met een gewapend conflict.

Zo is er sprake van een gewapend conflict tussen de rebelligroeperingen, de opvolgers van de paramilitaire groeperingen en de Colombiaanse autoriteiten dat zich concentreert op het platteland in Norte de Santander, Arauca, Antioquia, Cauca, Nariño, Chocó, Putumayo en Valle del Cauca. Het bestaan van een gewapend conflict in deze departementen brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee.

De situatie in deze departementen wordt vaak gekenmerkt door gevechten tussen gewapende groeperingen onderling en confrontaties tussen overheidsstroepen en gewapende groeperingen alsook gewelddadige incidenten zoals doelgerichte moorden, bedreigingen, bloedbaden (massacres) en het gebruik van landmijnen. De bevolking wordt hierdoor blootgesteld aan geweld, afpersing, restricties van de bewegingsvrijheid, gedwongen rekrutering, confinement en illegale activiteiten. Het geweld zorgt bovendien voor een groot aantal intern ontheemden.

Er is een toename van zowel territoriale als sociale controle van de niet-statelijke gewapende groeperingen over bepaalde gebieden hetgeen het directe gevolg is van een afwezigheid van de staat in deze delen van het land. Echter, uit de geraadpleegde bronnen blijkt evenzeer dat de toename van controle en het daarmee gepaard gaande geweld, in de vorm van bloedbaden ('massacres'), moorden en aanvallen op sociale leiders en mensenrechtenactivisten, voornamelijk doelgericht is hetgeen geen uitstaans heeft met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Hoewel een aantal stedelijke gebieden of gemeentelijke hoofdsteden van bovenstaande departementen beïnvloed worden door bovengenoemd geweld, blijkt uit de beschikbare informatie niet dat er in de (groot)steden en overige regio's van Colombia sprake is van een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Het geweld aldaar wordt voornamelijk gepleegd in het kader van illegale praktijken en criminele (economische) activiteiten, waaronder interne afrekeningen tussen georganiseerde misdadigroepen, ontvoeringen, drugshandel en afpersingen. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geviséerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Colombia is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Colombia actueel geen reëel risico bestaat om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.3.2. De bestreden beslissing ten aanzien van M. L. T. (verzoekster) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Colombiaanse nationaliteit te bezitten. U werd op (...) 1989 geboren in Valparaíso (departement Caquetá). U verhuisde al op erg jonge leeftijd naar Florencia (departement Caquetá), waar u woonde tot 1995, toen u naar Bogotá verhuisde. Daar zou u wonen tot uw vertrek uit Colombia. U hangt de protestantse strekking van het christendom aan en hebt zelf geen politieke activiteiten, al heeft uw familie wel een uitgesproken politiek profiel. U stopte in 2017 met studeren zonder uw opleidingen openbare boekhouding en bedrijfsbeheer af te werken. U was in Colombia adviseur voor klantenonthaal bij het telecombedrijf C.(...). Uw ouders wonen in Caquetá. Uw broer Y.(...) L.(...) T.(...) (CGVS (...), OV (...)) woont in België en werd in 2020 erkend als vluchteling. Uw zus N.(...) is getrouwd met een Belgisch staatsburger en woont eveneens in België. Uw halfzussen en overige broers wonen nog in Colombia. U hebt sinds twaalf jaar geleden een relatie met J.(...) F.(...) G.(...) F.(...) (CGVS (...), OV (...)), die zich ook in België bevindt en de asielprocedure doorloopt. Met hem hebt u één minderjarige zoon, J.(...) Y.(...) G.(...) L.(...) (CGVS (...), OV (...)). Hij is eveneens in België, net als G.(...) V.(...) L.(...) T.(...) (CGVS (...), OV (...)), uw minderjarige dochter van wie J.(...) F.(...) niet de vader is.

Wat betreft de elementen op basis waarvan u een verzoek tot internationale bescherming hebt ingediend verwijst het CGVS naar het beschreven feitenrelaas in de beslissing van uw partner J.(...) F.(...) G.(...) F.(...) (zie ook hieronder):

"(...)"

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient voorts te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Wat de argumentatie betreft aangaande het feit dat u noch de Vluchtelingenstatus, noch de status van subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4, §2, van de Vreemdelingenwet toegekend wordt, verwijst het CGVS eveneens naar de motivering in de beslissing waarin uw partner de vluchtelingenstatus en ook de status van subsidiaire bescherming geweigerd wordt. Uw asielmotieven zijn immers volledig gebaseerd op de asielmotieven van uw partner en bijgevolg wordt aan u identiek dezelfde status toegekend. Het CGVS verwijst nogmaals naar de beslissing van uw partner die u hieronder kunt lezen:

"(...)"

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen

of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekschrift

In een enig middel voeren verzoekende partijen de schending aan van de artikelen 48/3 tot 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van *“het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen en schending van het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder anderen, men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt”*, alsook menen verzoekende partijen dat er een appreciatiefout voorligt.

Na een theoretische uiteenzetting van de aangehaalde rechtsbepalingen en -beginselen, betwisten verzoekende partijen de verschillende weigeringsmotieven van de bestreden beslissingen. Verzoekende partijen besluiten dat hun vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is. Zij menen dat zij aldus als vluchteling dienen te worden erkend.

In ondergeschikte orde vragen verzoekende partijen om hen de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen. Verzoekende partijen verwijzen in dit verband naar diverse rapporten.

In uiterst ondergeschikte orde vragen verzoekende partijen om de bestreden beslissingen te vernietigen en terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

3.2. Stukken

3.2.1. Verzoekende partijen voegen aan het verzoekschrift de e-mail d.d. 14 september 2023 die hun advocaat toezond aan het CGVS.

3.2.2. Op 19 maart 2024 dient de commissaris-generaal, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota in (rechtsplegingsdossier, stuk 10) waarin hij verwijst naar volgende stukken en er de weblinks van vermeldt:

- UNHCR *“International Protection Considerations with Regard to People Fleeing Colombia”* van augustus 2023;
- COI Focus *“Colombia: veiligheidssituatie”* van 20 november 2023;
- EUAA *“Colombia. Country Focus”* van december 2022.

3.2.3. Ter terechtzitting leggen verzoekende partijen een aanvullende nota (rechtsplegingsdossier, stuk 13) neer waaraan zij volgende stukken voegen:

- transcriptie en vertaling van de audioberichten die op de USB-stick stonden die werd neergelegd op het CGVS (stuk 1);
- screenshot van de eerste twee audioberichten ontvangen via WhatsApp (stuk 2).

3.3. Beoordeling

3.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk

gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

3.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen.

Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.*, pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekers afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

3.3.3. Motieven van de bestreden beslissingen

3.3.3.1. In de bestreden beslissingen worden verzoekende partijen de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd om volgende redenen:

(i) er kan geen geloof worden gehecht aan de bewering van verzoekende partijen dat zij door de bende ‘Tren de Aragua’ werden afgeperst en Colombia dienden te verlaten omdat zij deze afpersers niet langer konden betalen omdat:

a) verzoekende partijen leggen inconsistente en niet-aannemelijke verklaringen af over de handelwijze van de ‘Tren de Aragua’ waarbij zij enerzijds voorhouden dat het meedogenloze moordenaars zijn die iedereen vermoorden die hen niet gehoorzaamt, maar anderzijds verklaren dat zij zich ook maandenlang mild opstelden ten overstaan van verzoekende partijen,

b) er geen geloof kan worden gehecht aan het feit dat verzoekende partijen zich vanaf 19 september genoodzaakt zagen om onder te duiken en dat de bendeleden hierop naar de zaak van verzoekers zus kwamen om het gevraagde bedrag op te eisen,

c) ook de ruimere context die verzoekende partijen schetsen niet kan overtuigen waarbij zij niet in staat zijn om meer lokale voorbeelden te geven van handelaars die werden afgeperst, zij geen aannemelijke verklaringen afleggen over waarom verzoekers zus en broer nog steeds in Colombia kunnen wonen, terwijl verzoekers zus evenzeer wordt afgeperst,

d) het feit dat verzoekende partijen er in augustus 2022 voor kozen het geld van de verkoop van hun zaak te besteden aan vliegtuigtickets in plaats van hun afpersers te betalen terwijl zij niet meteen uit Colombia konden vertrekken, verder onderstreept dat zij de situatie niet daadwerkelijk als acuut levensbedreigend inschatten,

e) verzoekende partijen een onaannemelijk beeld schetsen van de informant die in hun buurt een sleutelrol speelde in de afpersingspraktijken van de 'Tren de Aragua',

f) de documenten die verzoekende partijen in dit verband voorleggen niet van die aard zijn dat ze de appreciatie van hun verzoeken om internationale bescherming in positieve zin kunnen ombuigen;

(ii) hoe dan ook moet worden vastgesteld dat verzoekende partijen nauwelijks bescherming zochten bij de Colombiaanse autoriteiten tegen hun afpersers;

(iii) verzoekende partijen maken evenmin aannemelijk dat zij op geen enkele plaats in Colombia zouden kunnen ontkomen aan hun belagers;

(iv) er kan geen geloof worden gehecht aan hun verklaringen over gebeurtenissen na hun vertrek en er zijn aldus geen indicaties die erop wijzen dat er nog steeds actief naar verzoekende partijen wordt gezocht;

(v) het politiek profiel van verzoeksters familie, het feit dat verzoeksters broer in België als vluchteling werd erkend en het feit dat ook verzoeksters zus in België verblijft, zijn geen elementen die in hoofde van verzoekende partijen nopen tot de toekenning van internationale bescherming;

(vi) de ontheemding van verzoekster in 2006 vond achttien jaar geleden plaats en verzoekende partijen haalden zelf geen actuele vrees in dit verband aan, zodat niet kan worden aangenomen dat een dergelijke vrees bestaat, laat staan gegrond is;

(vii) noch uit de verklaringen van verzoekende partijen, noch uit de administratieve dossiers blijkt dat zij louter omwille van hun verblijf in Europa een verhoogd risico zouden lopen bij terugkeer;

(viii) aangezien geen geloof kan worden gehecht aan de motieven die verzoekende partijen aanhalen, kan evenmin geloof worden gehecht aan de vrees in hoofde van de kinderen van verzoekende partijen die verzoekende partijen geheel baseren op hun eigen vrees;

(ix) de overige documenten die verzoekende partijen voorleggen zijn niet van die aard dat ze de appreciatie van hun verzoeken om internationale bescherming kunnen ombuigen;

(x) in het kader van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet moet worden vastgesteld dat er voor burgers in Colombia actueel geen reëel risico bestaat om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Al deze motieven worden omstandig toegelicht in de bestreden beslissingen.

3.3.3.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

3.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

3.3.4.1. Verzoekende partijen vrezen bij terugkeer naar Colombia te worden gedood door leden van 'Tren de Aragua' nadat zij hebben geweigerd nog verder afpersingsgeld te betalen.

3.3.4.2. Na lezing van de administratieve dossiers besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoekende partijen geen geloofwaardige elementen aanbrengen waaruit blijkt dat zij hun land van herkomst hebben verlaten of dat zij er niet naar zouden kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

3.3.4.2.1. De Raad treedt de commissaris-generaal bij waar deze op goede gronden overweegt dat geen geloof kan worden gehecht aan de bewering van verzoekende partijen als zouden zij door de bende 'Tren de Aragua' zijn afgeperst in Colombia en hun land van herkomst dienden te verlaten omdat zij hun afpersers niet langer konden betalen.

Zo wordt vooreerst in de bestreden beslissingen terecht vastgesteld als volgt:

"Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u en uw partner een weinig coherent of aannemelijk beeld van de handelswijze van Tren de Aragua schetsen. Jullie schilderen deze afpersers namelijk enerzijds af als meedogenloze moordenaars die iedereen vermoorden die hen niet gehoorzaamt, maar anderzijds stelden zij zich ook maandenlang bijzonder mild op tegenover jullie.

Zo stelt u zelf expliciet dat mensen die weigeren te betalen, vermoord worden (CGVS p 5, p 19). U en uw partner halen bovendien allebei een incident aan waarbij nabij uw woning in stukken gesneden lichamen in plastic zakken opdoken (CGVS p 11, CGVS M.(...) p 10). De leden van Tren de Aragua dreigden er expliciet mee dat u en uw familie op dezelfde manier zouden eindigen. Ze bedreigden jullie ook meer algemeen regelmatig met de dood en op 13 november 2022 dreigden ze ermee dat ze die dag uw huis zouden binnendringen (CGVS p 10-11).

Er dient echter te worden vastgesteld te worden dat jullie al een eerste keer weigerden te betalen in augustus 2022 en reeds op 10 augustus voor de laatste keer geld aan de bende overmaakten (CGVS p 10).

Jullie bleven daarop nog drieënhalve maand in Colombia, tot 24 november 2022 (CGVS M.(...) p 12), een periode waarin u er kennelijk in slaagde om alsmaar uitstel te krijgen van de bendeleden (CGVS p 10-12). Gezien de bijzonder wreedaardige werkwijze die zij tentoonspreidden in de kwestie van de plastic zakken en de expliciete doodsb bedreigingen die zij geregeld tegen jullie uitten (CGVS p 10-11), valt moeilijk te begrijpen waarom zij nooit pogingen ondernamen om die doodsb bedreigingen in de praktijk om te zetten, zelfs niet hun bijzonder specifieke dreigement dat ze op 13 november jullie woning zouden binnendringen (CGVS p 13).

Ook stelden de leden van Tren de Aragua zich volgens uw verklaringen zo onbuigzaam op dat zij weigerden een lagere som te aanvaarden, hoewel jullie hen erop attent maakten dat het gevraagde bedrag te hoog was (CGVS p 10) en hen expliciet vroegen of de som niet lager mocht zijn (CGVS M.(...) p 15). Dat zelfs een verlaging van het afpersingsgeld onmogelijk bleek, staat eveneens in schril contrast met het uitstel dat jullie maand na maand kregen.

Gevraagd hoe het komt dat jullie alsmaar uitstel kregen van de anders zo meedogenloze bendeleden, herhaalt u eenvoudigweg de vele keren dat u uitstel vroeg en kreeg. U verklaart dat u tijd wilde rekken tot uw vlucht op 24 november (CGVS p 20). Niet alleen verklaart dit geenszins het milde optreden van Tren de Aragua, de geloofwaardigheid en ernst van uw vrees worden ook volkomen ondermijnd door de vaststelling dat u uw reis naar België al plande lang voor een groot deel van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten zich voordeed. Dit wijst er namelijk op dat deze latere feiten helemaal niet de aanleiding vormden van uw komst naar België."

Aangaande het uitstel dat verzoekende partijen zouden hebben verkregen van 'Tren de Aragua', merken verzoekende partijen in het verzoekschrift op dat zij slechts één uitstel ontvingen tussen 15 september en 30 september en het gezin ook vanaf die datum onderdook tot zij Bogota verlieten op 14 november 2022. Zij benadrukken nog dat 'Tren de Aragua' handlagers sturen en deze mannen moeten terugkeren met het gevraagde bedrag, zodat zij liever uitstel geven dan het bedrag te verlagen.

De Raad merkt op dat uit de verklaringen van verzoekende partijen wel degelijk blijkt dat zij meermaals uitstel vroegen en bekwamen, zo onder meer een uitstel van 30 augustus tot 15 september 2022 en op 15 september opnieuw een uitstel tot 30 september 2022 (administratief dossier verzoeker, CGVS, p. 11; administratief dossier verzoekster, CGVS, p. 10). Verzoekster verklaart op het CGVS ook uitdrukkelijk dat haar echtgenoot op 19 september 2022 "nog maar eens om uitstel" vroeg (*ibid.*). De uitleg in het verzoekschrift stemt dus niet overeen met hun eigen afgelegde verklaringen.

Voor het overige volharden verzoekende partijen in hun eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, minimaliseren en bekritisieren zij de in de bestreden beslissingen gedane vaststellingen en poneren ze blote beweringen, wat geen dienstig verweer is en waarmee zij geen afbreuk doen aan de voormelde pertinente vaststellingen en overwegingen van de bestreden beslissingen.

Verder kan geen geloof worden gehecht aan het feit dat verzoekende partijen vanaf 19 september 2022 zouden hebben moeten onderduiken, de bendeleden in die periode bij de zaak van verzoekers zus langskwamen en hen via verzoekers zus bedreigden, waar in de bestreden beslissing terecht staat te lezen als volgt:

"U beweert weliswaar dat u zich vanaf 19 september genoodzaakt zag om onder te duiken en dat de bendeleden in de daaropvolgende periode naar de zaak van uw zus kwamen om te eisen dat u hen zou betalen, waarbij zij u via uw zus met de dood bedreigden (CGVS p 11). Er kan echter geen enkel geloof worden gehecht aan deze episode.

Enerzijds valt namelijk niet te begrijpen waarom de bende u überhaupt via uw zus moest bedreigen, wat erop zou wijzen dat zij u niet rechtstreeks konden bereiken en uw onderduiking dus succesvol was. U zat echter bij u thuis ondergedoken (CGVS p 16). Uit uw verklaringen blijkt dat de bendeleden gewoon op de hoogte waren van waar u woonde: zij gaven immers al eerder te kennen dat zij lichamen in zakken hadden achtergelaten nabij uw woonst (CGVS p 11).

Omgekeerd is het ook weinig aannemelijk dat u er zelf voor koos om thuis onder te duiken (CGVS p 16), aangezien u op dat moment al wist dat de bendeleden op de hoogte waren van uw adres (CGVS p 11)."

Verzoekende partijen voeren in het verzoekschrift aan dat de bende wist in welke buurt zij woonden, maar hun exacte adres initieel niet kenden. Daarom sloten zij zich op in hun huis en was hun schuilplaats effectief. Vanaf 10 of 11 november 2022 werd verzoekers zus echter elke dag opgebeld door de bendeleden. Hierop zou verzoekster verschillende malen naar de politie hebben gebeld, om uiteindelijk op 14 november naar

Simijaca te vertrekken. Verzoekende partijen voeren voorts aan dat zij vermoeden dat, na verzoeksters telefoontjes, de politie aan de benedeleden vroeg om hun huis niet binnen te dringen, aangezien de politie samenwerkt met criminele bendes.

De Raad benadrukt dat uit de verklaringen van verzoekende partijen blijkt dat de benedeleden reeds in de week van 15 september 2022 diagonaal tegenover hun woning in stukken gesneden lichamen in plastic zakken zouden hebben achtergelaten ter intimidatie van verzoekende partijen (administratief dossier verzoeker, CGVS, p. 11). Dat verzoekende partijen in deze context van aanhoudende bedreigingen vanwege een – naar hun verklaringen – onbuigzame gewapende groepering alsnog tot in november 2022 in hun woning bleven wonen, ondermijnt wel degelijk de geloofwaardigheid van hun voorgehouden vrees. Te meer aangezien verzoekster van 27 oktober tot 10 november 2022 in Caqueta zou hebben verbleven omdat “die personen” hen “enorm op de hielen zaten” en zij besloot om op 10 november alsnog terug te keren naar hun woning, waar verzoeker gelokaliseerd was door een informant van de benedeleden (administratief dossier verzoeker, CGVS, p. 11 en 17). Deze geschetste gang van zaken is naar het oordeel van de Raad allerminst plausibel.

Verzoekende partijen argumenteren verder in het verzoekschrift dat in feite alle winkeliers in Colombia spreken over afpersing, dat de zus van verzoeker de bende blijft betalen maar dat zij een kleiner bedrag moet afdragen aangezien zij een kleinere zaak heeft dan verzoekende partijen hadden en dat verzoekende partijen er – in tegenstelling tot zijn zus en broer – voor opteerden om hun weinige geld te gebruiken om het land uit te vluchten en niet ‘Tren de Aragua’ te betalen en de inkomsten uit hun meubelzaak veel minder succesvol waren na de covid-pandemie.

Hiermee beperken zij zich opnieuw tot het volharden in eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen en minimaliseren zij de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal. Verzoekende partijen kunnen met dit betoog bezwaarlijk afbreuk doen aan de vaststellingen en overwegingen in de bestreden beslissingen dat zij geen aannemelijk beeld schetsen van de ruimere context van hun problemen omdat: a) zij niet in staat zijn om meer lokale voorbeelden te geven van handelaars die werden afgeperst, b) zij geen aannemelijke verklaringen afleggen over waarom verzoekers zus en broer nog steeds in Colombia kunnen wonen, terwijl verzoekers zus evenzeer wordt afgeperst, c) het feit dat zij geld hadden voor een dure reis naar Europa niet te verenigen valt met hun stelling dat zij gedwongen waren te vluchten uit Colombia omdat zij hun afpersers niet konden betalen, te meer daar zij Colombia niet meteen konden ontvluchten, alsook dat uit hun verklaringen blijkt dat hun zaak wel degelijk maandelijks heel wat inkomsten genereerde. Bijgevolg blijven deze pertinente motieven van de bestreden beslissingen onverminderd overeind, worden deze door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

De Raad treedt de commissaris-generaal voorts bij waar deze terecht opmerkt dat verzoekende partijen ongeloofwaardige verklaringen afleggen met betrekking tot de informant van de bende ‘Tren de Aragua’. Verzoekende partijen merken in dit verband in het verzoekschrift op dat zij de rol van de informant pas ontdekten nadat verzoekers schoonbroer met hem op café zat. Er dient echter op gewezen dat deze uitleg niet strookt met de verklaringen van verzoeker waarbij hij aangeeft dat de informant in oktober de benedeleden naar zijn zus leidde (en dus zijn band met de ‘Tren de Aragua’ aantoonde) en dat zijn schoonbroer in november nog met deze informant een biertje dronk (administratief dossier verzoeker, CGVS, p. 18). De vaststelling dat verzoeker over dergelijk cruciaal persoon in het asielrelaas tegenstrijdige verklaringen aflegt, ondermijnt de geloofwaardigheid van het voorgehouden vluchtrelaas. Voorts kan aan de foto’s die verzoekende partijen voorleggen van deze bende-informant geen enkele objectieve bewijswaarde worden toegedicht aangezien foto’s in het algemeen in scène kunnen worden gezet, eender wie op deze foto’s kan staan afgebeeld en foto’s bijgevolg manipuleerbaar zijn in plaats, tijd en ruimte.

3.3.4.2.2. Nog daargelaten de voormelde vastgestelde ongeloofwaardigheid van de voorgehouden problemen met leden van ‘Tren de Aragua’, kan erop worden gewezen dat internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen wanneer de mogelijkheid tot het verkrijgen van bescherming bij de nationale overheden redelijkerwijs zijn uitgeput. Verzoekende partijen maken dit echter *in casu* niet aannemelijk. Daarnaast wijst de commissaris-generaal er op goede gronden op dat de vaststelling dat verzoekende partijen zich niet tot de Colombiaanse autoriteiten hebben gericht afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van de door hen voorgehouden vrees voor vervolging. In dit verband staat in de bestreden beslissingen te lezen als volgt:

“Op 13 november belden jullie de GAULA aangezien jullie te horen hadden gekregen dat jullie belagers die dag jullie huis zouden binnendringen. De GAULA kwam niet opdagen, maar ook de benedeleden van Tren de Aragua voerden hun dreigementen niet uit (CGVS p 11). Buiten deze ene keer hebben jullie op geen enkele wijze bescherming gezocht tegen jullie afpersers, zo verklaren jullie (CGVS p 19-20, CGVS M.(...) p 16-17). Gevraagd waarom jullie op geen enkel ander moment tussen 3 juni 2022 en 24 november 2022 bescherming zochten bij de autoriteiten, stelt M.(...) dat jullie tijd wilden rekken en ondergedoken leefden (CGVS M.(...) p 17). Niet alleen kan aan jullie onderduiking geen geloof worden gehecht, er dient ook te worden vastgesteld

dat deze argumenten in wezen geen verklaring vormen voor het feit dat jullie geen bescherming zochten bij de Colombiaanse autoriteiten.

Ook haalt zij aan dat jullie wantrouwig stonden tegenover de autoriteiten omwille van eerdere procedures die in haar familie fout liepen (CGVS M.(...) p 17). Er dient echter te worden opgemerkt dat de aangehaalde voorbeelden van jaren geleden dateren en niet noodzakelijk een reflectie vormen van de huidige toestand van de binnenlandse beschermingsmogelijkheden in Colombia.

Wat betreft het ontbreken van adequate beschermingsmogelijkheden in Colombia haalt uw partner ook een meer recent incident aan van een luitenant van de CAI (Comando de Atención Inmediata) die werd gearresteerd omwille van zijn samenwerking met verscheidene misdaadbendes (CGVS M.(...) p 17). Niet alleen betreft het hier anekdotisch bewijs dat zij op geen enkele wijze staaft, er dient ook te worden opgemerkt dat de arrestatie van dit individu net wijst op functionerende staatsinstellingen die in staat zijn criminaliteit te vervolgen, zelfs binnen de eigen rangen.”

In zoverre verzoekende partijen doorheen het verzoekschrift erop wijzen dat verzoekster herhaaldelijk de politie belde maar deze nooit zijn gekomen, benadrukt de Raad dat verzoekster tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS expliciet verklaart dat zij éénmalig de politie opbelde op 13 november 2022 (administratief dossier verzoekster, CGVS, p. 19-20). Nergens maken verzoekende partijen tijdens hun persoonlijke onderhouds melding van een ander beroep doen op de nationale autoriteiten.

Verzoekende partijen voeren voorts in voorliggend verzoekschrift aan dat het algemeen bekend is dat de autoriteiten samenwerken met criminele organisaties en dat het dan ook geen zin heeft om een klacht in te dienen. Zij menen dat dergelijke klachten immers worden geseponeerd en de criminele bendes worden ingelicht, waardoor de vervolging alleen maar erger wordt.

De Raad merkt in dit verband op dat uit landeninformatie die beide partijen aanbrengen een genuanceerder beeld blijkt dan verzoekende partijen in het verzoekschrift poneren. Zo leest de Raad in de beschikbare landeninformatie (in het bijzonder de COI Focus “Colombia. Beschermingsmogelijkheden door de overheid” van 16 februari 2021; administratief dossier, map ‘Landeninformatie’) dat Colombia beschikt over een robuust wettelijk kader met toegankelijke en transparante procedures om bescherming aan te vragen. Colombiaanse onderdanen hebben via de Fiscalía toegang tot een juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, hetgeen ook blijkt uit het aantal jaarlijks ingediende klachten bij de Fiscalía. Er rijzen evenwel vragen omtrent de effectiviteit van de Colombiaanse overheidsbescherming. De Raad benadrukt in dit verband dat de bescherming die de nationale overheid biedt doeltreffend moet zijn. Ze hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden; het volstaat dat redelijke maatregelen zijn genomen. De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. De Raad betwist niet dat het Colombiaanse rechtssysteem pijnpunten kent waardoor de Fiscalía er bijvoorbeeld veelal niet in slaagt om alle ingediende klachten om te zetten in een rechtszaak en daders te veroordelen. Uit de voorliggende landeninformatie blijkt evenwel niet dat er in Colombia sprake is van een systematisch falen of structurele ontoereikendheid in overheidsbescherming, laat staan dat elke overheidsbescherming totaal afwezig zou zijn. Evenmin blijkt uit de algemene landeninformatie dat elke procedure om overheidsbescherming te verkrijgen bij voorbaat zinloos dan wel ondoeltreffend of zelfs gevaarlijk zou zijn of dat er geen enkele overheidsbescherming toegankelijk zou zijn waar redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade worden getroffen. De Raad besluit dat het Colombiaanse rechtssysteem niet perfect is, maar ook niet uitsluitend in theorie bestaat. Er kan dan ook worden aangenomen dat de Colombiaanse overheden in het algemeen bescherming kunnen en willen bieden. Het is bijgevolg aan verzoekende partijen om aannemelijk te maken dat zij alle redelijke en nuttige mogelijkheden tot bescherming hebben uitgeput of, indien dat niet het geval is, er in hun individuele omstandigheden gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van hen niet kan worden verwacht dat zij zich tot de Colombiaanse overheden wenden om bescherming te vragen. Zoals blijkt uit het voorgaande blijven verzoekende partijen daartoe – in tegenstelling tot wat zij poneren in het verzoekschrift – evenwel in gebreke.

Overigens merkt de commissaris-generaal terecht op dat verzoekende partijen niet aannemelijk maken dat zij, zo geloof zou worden gehecht aan de beweerde problemen met ‘Tren de Aragua’ – *quod non* –, niet over een intern vluchtalternatief zouden beschikken. Door in het verzoekschrift te volharden dat de bende hen overal zal vinden omdat zij in elke stad over informanten beschikken, brengen verzoekende partijen geen valabele argumenten aan om de pertinente overwegingen van de bestreden beslissingen in een ander daglicht te plaatsen, waar dienaangaande wordt vastgesteld als volgt:

“Wat betreft het ontbreken van adequate beschermingsmogelijkheden in Colombia haalt uw partner ook een meer recent incident aan van een luitenant van de CAI (Comando de Atención Inmediata) die werd gearresteerd omwille van zijn samenwerking met verscheidene misdaadbendes (CGVS M.(...) p 17). Niet alleen betreft het hier anekdotisch bewijs dat zij op geen enkele wijze staaft, er dient ook te worden

opgemerkt dat de arrestatie van dit individu net wijst op functionerende staatsinstellingen die in staat zijn criminaliteit te vervolgen, zelfs binnen de eigen rangen.

Ook dient te worden opgemerkt dat jullie niet aannemelijk hebben kunnen maken dat jullie op geen enkele plaats in Colombia zouden kunnen ontkomen aan jullie belagers. U en uw partner hebben immers familie in Simijaca (departement Cundinamarca), in het departement Caquetá en in Fresno (departement Tolima). U verklaart bovendien dat jullie voor een korte periode naar Simijaca trokken alvorens Colombia te verlaten (CGVS p 18). Meer zelfs, M.(...) trok om veiligheidsredenen naar Puerto Rico (departement Caquetá) maar keerde wel vrijwillig terug naar Bogotá omdat jullie vlucht naderde (CGVS p 17).

Gevraagd of jullie niet naar één van die plekken konden verhuizen om te ontkomen aan jullie afpersers, stelt u dat dat niet tot de mogelijkheden behoort aangezien uw belagers u na twee à drie maanden zouden weten op te sporen (CGVS p 19).

U verklaart dat u weet hebt van personen die niet konden ontkomen aan hun afpersers door te verhuizen en dat u daarom vreest dat ook u nog steeds gevaar zou lopen bij een eventuele verhuizing naar een ander departement. Wanneer gevraagd om die stelling met concrete voorbeelden te stoffen, bent u daar echter niet toe in staat (CGVS p 19). Ook M.(...) houdt de redenering aan dat Tren de Aragua jullie eender waar in Colombia wisten te vinden. Zij verklaart dat ze in Puerto Rico, Caqueta werd opgebeld door een bendelid, die haar zei dat hij wist dat ze zich in Bogotá ophield (CGVS M.(...) p 17). Met andere woorden, Tren de Aragua was niet op de hoogte van waar ze zich werkelijk bevond, in tegenspraak met jullie verklaring dat de bende jullie gemakkelijk zouden kunnen opsporen indien jullie naar een andere stad verhuisden. Het feit dat ze haar in Puerto Rico telefonisch wisten te contacteren wijst er niet op dat ze haar daar ook daadwerkelijk konden lokaliseren. Door van gsmnummer te veranderen kon telefonisch contact immers vermeden worden, hetgeen zij ook deed na jullie vertrek uit Colombia (CGVS p 12)."

3.3.4.2.3. Tot slot considereert de commissaris-generaal in dit verband pertinent:

"Tot slot dient te worden vastgesteld dat jullie verklaringen over gebeurtenissen na jullie vertrek geenszins coherent zijn en er in geen geval op wijzen dat vandaag de dag, ongeveer een jaar na jullie vertrek, nog steeds actief naar jullie wordt gezocht.

Uzelf verklaart dat er af en toe verdachte personen aan de zaak van uw zus voorbijkomen en daar rondkijken maar benadrukt zelf dat de intensiteit van die aanwezigheid sterk is afgenomen (CGVS p 12). Uw partner verklaart niets in die aard, maar meldt wel dat u op 6 januari 2023 twee berichten ontving van Tren de Aragua. Zij stelt verder dat er helemaal niets meer gebeurd is in verband met jullie problemen (CGVS M.(...) p 12).

Jullie verklaringen omtrent de verdere opvolging door Tren de Aragua na jullie vertrek zijn dus sterk tegenstrijdig, waardoor er op zich al geen geloof aan kan worden gehecht. Hoe dan ook wijst het nagenoeg volledig ontbreken van nieuwe ontwikkelingen in jullie zaak erop dat er vandaag de dag niet actief naar jullie gezocht wordt. Deze vaststelling onderstreept niet alleen het weinig actuele karakter van jullie vrees maar ook de ongeloofwaardigheid van jullie verklaringen."

Verzoekende partijen betogen in het verzoekschrift dat verzoeker van gsm-nummer is veranderd waardoor 'Tren de Aragua' hem niet meer kan contacteren. Daarnaast onderstrepen zij dat de bezoeken aan de zaak van verzoeksters zus in intensiteit zijn afgenomen, maar de leden van 'Tren de Aragua' nog ongeveer een keer per maand langskomen. De Raad merkt op dat verzoekende partijen door het herhalen van één versie van de tegenstrijdige verklaringen er niet in slagen om de voormelde vastgestelde tegenstrijdigheid in hun verklaringen te herstellen. Bijgevolg slagen verzoekende partijen er ook thans niet in om de actualiteit van hun voorgehouden vrees voor vervolging aan te tonen.

3.3.4.3. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen in voorliggend verzoekschrift de motieven ongemoeid laten waar in de bestreden beslissingen nog terecht wordt uiteengezet dat (i) het politiek profiel van verzoeksters familie, het feit dat verzoeksters broer in België als vluchteling werd erkend en het feit dat ook verzoeksters zus in België verblijft geen elementen zijn die in hoofde van verzoekende partijen nopen tot de toekenning van internationale bescherming; (ii) de ontheemding van verzoekster in 2006 achttien jaar geleden plaatsvond en verzoekende partijen zelf geen actuele vrees aanhaalden in dit verband, zodat niet kan worden aangenomen dat een dergelijke vrees bestaat, laat staan gegrond is; (iii) noch uit de verklaringen van verzoekende partijen, noch uit de administratieve dossiers blijkt dat zij louter omwille van hun verblijf in Europa een verhoogd risico zouden lopen bij terugkeer en (iv) aangezien geen geloof kan worden gehecht aan de motieven die verzoekende partijen aanhalen, evenmin geloof kan worden gehecht aan de vrees in hoofde van de kinderen van verzoekende partijen die verzoekende partijen geheel baseren op hun eigen vrees. De motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissingen, die bijdragen aan het besluit dat het vluchtrelaas van verzoekende partijen ongeloofwaardig is, blijven aldus overeind en worden door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen

3.3.4.4. De overige documenten die door verzoekende partijen werden bijgebracht vermogen niet de ongeloofwaardig geachte verklaringen omtrent de feiten die aan de grondslag liggen van hun verzoeken om internationale bescherming te herstellen.

Verzoekende partijen hekelen dat de WhatsApp-audioberichten, die door verzoekster tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS werden vermeld als zijnde opgenomen op de USB-stick die zij voorlegde, nergens worden vermeld en bijgevolg kennelijk niet in rekening werden gebracht door het CGVS. Bij aanvullende nota (rechtsplegingsdossier, stuk 13) leggen verzoekende partijen een screenshot voor van twee dreigberichten van een lid van ‘Tren de Aragua’ en de transcriptie met vertaling van deze twee audioberichten van 6 januari 2023, alsook twee audioberichten van 20 februari 2023 die door de informant van de bende aan verzoeker werden overgemaakt. De Raad merkt in dit verband op dat deze stukken een gesolliciteerd karakter vertonen aangezien zij eenvoudig te fabriceren en te manipuleren zijn en uit de voorgelegde stukken niet kan worden opgemaakt van wie zij afkomstig zijn. Overigens dient er opnieuw op worden gewezen dat verzoekende partijen geen aannemelijke verklaringen afleggen over de informant van de bende ‘Tren de Aragua’ (*supra* punt 3.3.4.3.1.) en dit eens te meer wordt onderstreept door de transcriptie van het laatste audiobericht waarin deze informant zich op vriendelijke wijze naar verzoeker uitdrukt om te vragen wanneer hij kan langskomen voor het geëiste bedrag.

Verzoekende partijen stellen in het verzoekschrift nog dat verzoekster de vraag om fysieke kopieën te bezorgen van bepaalde documenten op de USB-sleutel die het CGVS niet kon openen, niet heeft begrepen en daarom niets heeft ondernomen. Dit blijkt nochtans niet uit het gehoorverslag, waar verzoekster op de opmerking “*Dus: alles in de map ‘Plan pistola’, alles in de map ‘Wilmer Licano’, alles in de map ‘Noticias del Tren de Aragua’ en het artikel van El Tiempo ‘Encuentran cuerpos desmembrados en Suba y Engativá’.* » antwoordde : « *Ja, ik kan die op een andere manier overmaken. Fysiek. Natuurlijk.*” (CGVS verzoekster, p. 13). Op p. 18 van de notities van het persoonlijk onderhoud bevestigt verzoekster nogmaals dat zij “*de rest*” van de documenten “*zo snel mogelijk*” zal overmaken. Het is dus niet aannemelijk dat verzoekster de vraag niet heeft begrepen.

Voor het overige brengen verzoekende partijen geen enkel concreet verweer tegen de pertinente en uitgebreide motieven van de bestreden beslissingen aangaande de documenten die zij voorleggen, zodat zij onverminderd overeind blijven, door de Raad tot de zijne worden gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

3.3.4.5. Voorgaande vaststellingen volstaan tevens voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen.

Waar verzoekende partijen in het verzoekschrift verwijzen naar een arrest van het Hof van Justitie van 12 januari 2023 teneinde aan te tonen dat hun aangevoerde problemen onder de vluchtelingenstatus kunnen ressorteren, kan dit gelet op de voormelde vastgestelde ongeloofwaardigheid van hun problemen niet dienstig worden aangevoerd.

3.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

3.3.5.1. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het vluchtrelaas van verzoekende partijen, waarop zij zich eveneens beroepen teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht, en dat ook wordt vastgesteld dat er alleszins geen actuele vrees uit de aangehaalde problemen kan worden afgeleid. De Raad meent derhalve dat verzoekende partijen dan ook niet langer kunnen steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekende partijen geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantonen waaruit blijkt dat zij een reëel risico lopen op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek worden gevisieerd.

3.3.5.2. De Raad wijst erop dat overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet de status van subsidiaire bescherming wordt toegekend aan een verzoeker, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een “*ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict*”.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

De commissaris-generaal zet in de aanvullende nota op basis van de meest recente landeninformatie het volgende uiteen over de veiligheidssituatie in Colombia:

“Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Colombia het afgelopen decennium opmerkelijk verbeterd is. De veiligheidspolitiek die gevoerd werd door president Uribe en voortgezet werd door president Santos heeft zijn vruchten afgeworpen. Colombia werd een veiliger land. De rebellengroeperingen (FARC-EP en ELN) werden naar de rurale gebieden in de periferie van Colombia verdreven en de paramilitairen werden ontwapend. Op 30 november 2016 werd het vredesakkoord dat werd afgesloten met de FARC-EP geratificeerd door het Colombiaanse congres. Dit vredesbestand had een spectaculaire daling van het geweld gericht tegen burgers tot gevolg. Het aantal burgerslachtoffers bereikte eind 2016 het laagste niveau in 42 jaar en tot op heden wordt er nog steeds vooruitgang geboekt wat betreft de implementatie van dit vredesakkoord.

Ondanks het vredesakkoord en de sterke daling van het geweld bleef het intern gewapend conflict onder president Duque (2018-2022) in bepaalde regio's voortduren. Zo blijkt uit de beschikbare informatie dat de gebieden die voorheen aan het FARC-EP toebehoorden ingepalmd worden door andere groeperingen, zoals het ELN, dissidenten van de FARC-EP, maar ook door de georganiseerde misdaad. Ook de activiteiten van de opvolgers van de paramilitaire groeperingen zouden sinds de ondertekening van het vredesakkoord opnieuw uitgebreid zijn. Sinds 2020 is er een toename in de versnippering van gewapende groeperingen en georganiseerde misdadagroepen. Hierdoor komt het vaker tot conflicten tussen deze verschillende groepen die meer territoriale controle over strategische gebieden willen. De pandemie heeft deze situatie nog verder versterkt.

In augustus 2022 kwam de linkse president Gustavo Petro aan de macht. Hij beloofde sterk in te zetten op de uitvoering van het vredesakkoord en nieuwe vredesonderhandelingen op te starten met alle gewapende groeperingen. Op 30 augustus 2022 diende hij zijn Paz Total (Totale Vrede) in bij het Congres. Het doel ervan is om via het onderhandelen van gelijktijdige wapenstilstanden met verschillende gewapende en criminele groeperingen, en vervolgens via het verlenen van gerechtelijke amnestie en andere voordelen, een permanente ontwapening en een verbetering van de veiligheidssituatie in Colombia te bekomen. Dit werd goedgekeurd door het Congres. Eind 2022 startten de onderhandelingen met acht verschillende soorten gewapende groeperingen. Het gaat allereerst om de twee rebellengroeperingen, het ELN en de EMC. Daarnaast vatte de regering gesprekken aan met de andere gewapende groeperingen zoals onder meer de Clan del Golfo. Met het ELN bereikten de Colombiaanse autoriteiten in 2023 de meeste vooruitgang.

Zowel uit de UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing Colombia van augustus 2023, de COI Focus Colombia: veiligheidssituatie van 20 november 2023, als uit de EUAA: Colombia Country Focus van december 2022, blijkt duidelijk dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld in Colombia regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Colombia. Uit de beschikbare informatie blijkt dat slechts een beperkt aantal departementen te kampen heeft met een gewapend conflict.

Zo is er sprake van gewapend conflict tussen de verschillende rebellengroeperingen en de opvolgers van de paramilitaire groeperingen onderling en in mindere mate ook met de Colombiaanse autoriteiten. Deze verschillende gewapende conflicten concentreren zich op het platteland en in afgelegen rurale gebieden in Norte de Santander, Arauca, Antioquia, Cauca, Nariño, Chocó, Putumayo, Valle del Cauca en Caquetà. Het bestaan van een gewapend conflict in deze departementen brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee. De geconsulteerde bronnen spreken van een beperkt aantal burgerslachtoffers ten gevolge van willekeurig geweld in deze regio's.

De situatie in deze departementen wordt vaak gekenmerkt door gevechten tussen gewapende groeperingen onderling en confrontaties tussen overheidstroepen en gewapende groeperingen alsook gewelddadige incidenten zoals doelgerichte moorden, bedreigingen, bloedbaden (massacres) en het gebruik van landmijnen. De bevolking wordt hierdoor blootgesteld aan geweld, afpersing, restricties van de bewegingsvrijheid, gedwongen rekrutering, confinement en illegale activiteiten. Het geweld zorgt ook voor een groot aantal intern ontheemden. Er is een toename van zowel territoriale als sociale controle van de niet-statelijke gewapende groeperingen over bepaalde gebieden hetgeen het directe gevolg is van een afwezigheid van de staat in deze delen van het land. Echter, uit de geraadpleegde bronnen blijkt evenzeer dat de toename van controle en het daarmee gepaard gaande geweld, in de vorm van bloedbaden ('massacres'), moorden en aanvallen op sociale leiders en mensenrechtenactivisten, voornamelijk doelgericht is hetgeen geen uitstaans heeft met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Ook gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals afpersing, komt voor. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Hoewel een aantal stedelijke gebieden of gemeentelijke hoofdsteden van bovenstaande departementen beïnvloed worden door bovengenoemd geweld, blijkt uit de beschikbare informatie niet dat er in de

(groot)steden en overige regio's van Colombia sprake is van een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Het geweld aldaar wordt voornamelijk gepleegd in het kader van illegale praktijken en criminele (economische) activiteiten, waaronder interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, ontvoeringen, drugshandel en afpersingen. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Colombia is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Het CGVS erkent dat de situatie in Colombia problematisch is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie van de verzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. De Commissaris-generaal beschikt echter over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Colombia een reëel risico lopen om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet."

Verzoekende partijen brengen geen informatie bij waaruit kan blijken dat de informatie waarop voormelde analyse is gestoeld niet langer correct, dan wel actueel zou zijn of dat de commissaris-generaal de verkeerde conclusies hieruit zou hebben getrokken. De informatie waarnaar verzoekende partijen in de verzoekschriften verwijzen en waaruit zij citeren ligt, voor zover zij niet dezelfde is, immers in lijn met deze waarop voormelde analyse is gestoeld.

3.3.5.3. Verzoekende partijen tonen gelet op het voorgaande niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land (en regio) van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.3.6. Wat de aangevoerde schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet betreft, wijst de Raad er nog op dat het weerlegbaar vermoeden vervat in genoemd artikel pas ontstaat wanneer de reeds ondergane vervolging of ernstige schade door de verzoeker om internationale bescherming afdoende is aangetoond conform de principes vastgelegd in artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet, namelijk aan de hand van bewijsstukken of, bij gebrek hieraan, volgens de cumulatieve voorwaarden ter zake bepaald, hetgeen allerminst het geval is gebleken. Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van het relaas van verzoekende partijen, dan wel het gebrek aan actualiteit, kan de schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet niet dienstig worden aangevoerd.

3.3.7. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kunnen verzoekende partijen niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partijen tonen evenmin aan dat zij in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.3.8. In zoverre verzoekende partijen, waar zij in het verzoekschrift de schending aanvoeren van "*het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen*" en van "*het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder anderen, men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt*", doelen op de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, dient te worden vastgesteld dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de administratieve dossiers blijkt dat verzoekende partijen op het CGVS uitvoerig werden gehoord. Tijdens deze persoonlijke onderhouden kregen zij de mogelijkheid hun vluchtmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan door hun advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van de administratieve dossiers, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekende partijen en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

3.3.9. Waar verzoekende partijen vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de dossiers terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, tonen verzoekende partijen echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen

tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig april tweeduizend vierentwintig door:

A. DE SMET,
M. DENYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET